

Anne-Marie Meldgaard (S):

Der er selvfølgelig en årsag til, at det er beskæftigelsesministeren, der er her i dag, og det er jo den ressortomfordeling, der er. Derfor er det også naturligt, at vi tager fat i den del, der drejer sig om kontanthjælpsmodtagerne, da det primært er det, L 126 omhandler.

Jeg kan ikke være uenig med ministeren i, at den her gruppe henvender sig til mindre eller mellemstore virksomheder, og jeg kan også godt forstå, at virksomhederne er trætte af at have konsulenter løbende. Så dér er vi i Socialdemokratiet meget enige i, at vi skal prøve at finde en løsning, hvis vi da ellers bliver inviteret til forhandlinger.

Mit spørgsmål opstod egentlig, da ministeren svarede på det der med, at man skulle have mulighed for at komme ud i praktik på en virksomhed i en periode fra 2 til 52 uger, og hvis man var rigtig god, kunne det da godt være, at man kun skulle være der 4 uger, før man blev ansat. Kan der ikke være en fare i det – hvis vi nu kigger på dagens overskrifter i forbindelse med, hvordan Farum Kommune har klaret deres integrationsproblemer og også deres kommunale aktivering, ved at man har ladet netop de her små virksomheder have en person i kommunal aktivering, som så, hvis arbejdsbyrden er blevet stor i virksomhed nr. 2, 3 eller 4, har skullet stille dér dagen efter?

Jeg går ikke ud fra, at ministeren mener, at man kan strække perioden på 52 uger ud, så man har én person, som man kan flytte rundt mellem fire virksomheder, ligesom man har gjort det i Farum, hvor man endda er blevet rost for løsningen af sine problemer og sin gode evne til at integrere og kommunalaktivere.

Ordstyrer:

Tak. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Vi kommer jo vidt omkring, lige fra omorganisering af AF til sammenlægning af forskellige ressortområder i Arbejdsministeriets regi. Når ministeren vælger at svare så bredt, må diskussionerne selvfølgelig også afspejle det – ikke at jeg har tænkt mig at stille spørgsmål om AF.

Vi er vel i den situation, hvor ministeren efterhånden har bevæget sig ud i, at det, ministeren sidder og siger her, i så høj grad baserer sig på skøn, at det vel er relevant – og det vil jeg gerne høre ministerens kommentar til – i det her lovforslag af hensyn til kommunernes økonomi, som vel alle og enhver ved er ret presset, at sætte

en revisionsbestemmelse ind, eventuelt efter 2 år.

Jeg er fuldstændig opmærksom på, at også ministre i denne regering betragter hørings svar som partsindlæg, og at der er interesseorganisationer, som selvfølgelig skal brokke sig, når de bliver berørt af en lovændring. Men så må man være så venlig over for kommunerne i det mindste at tilkendegive, at man synes, at der kunne være en mulighed for, at de merudgifter, de bliver pålagt både af økonomisk og administrativ karakter, bliver tilgodeset på en eller anden måde.

Så vil jeg bare sige i forhold til den der 52-ugers praktikperiode, at der er jeg meget glad for, at i hvert fald nogle af dem, der sidderovre på den modsatte side, klart har tilkendegivet, at det støtter de ikke.

Jeg vil opfordre ministeren til, hvis han er i tvivl om det, at prøve at bevæge sig ud på de danske arbejdspladser, for så vil han finde ud af, at der er en voldsom modstand imod det her forslag. Jeg tror, at de meget flotte ord om integration, som ministeren lader følge det her forslag, simpelt hen ikke holder.

Derfor vil jeg gerne høre ministerens kommentar til, hvordan han i virkeligheden tror, at det kan bidrage til en bedre integration, når modstanden på de danske arbejdspladser er så stor.

Ordstyrer:

Tak. Vi går videre til Anne Baastrup – nej, ministeren vil gerne have ordet først. For at vi kan få så klare svar som muligt, får ministeren ordet nu. Værsgo.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til Morten Bødskov: Det er jo i min korte karriere i aktiv politik på Christiansborg gået op for mig, at Socialdemokraterne er imod ændringer. Så når vi prøver at foreslå noget nyt her, undrer det mig ikke, at der er modstand mod det.

Jeg vil godt sige til Anne-Marie Meldgaard, som rejste et relevant spørgsmål: Ifølge det forslag, vi har fremsat, aftales antallet af uger på forhånd. Det er sådan, at man kan sige: Her er én, som i og for sig kan det, men prøv ham i 4 uger. Så er der måske nogle, der har lidt andre problemer, så aftaler man 3 måneder. Men det, vi er gået i byen med, er en aftale, der er klar på forhånd, hvor man efter et individuelt skøn over, hvad den pågældende kan eller har brug for, aftaler med ledelse og tillidsrepræsentanter: Vi giver det 4 uger, eller: Vi giver det 5 uger og så ikke mere.